

SKRÄDDERN Å SKOMAKERN

1. Å Skomaker-Jon kom te herrgåln mä skor
Ve laggåln stod Anna, som stillt sine kor
"Kom mä mej på lo'n, får vi tals ve litt' granna"
"Å ja, dä kan ägg föll gå för sej", sa Anna
2. På lo'n sa han te'a: "Di sijer la dä,
att skräddern vill ha dej, å du hōmmen mä
Men lôve te int bry dej om'en nu länger,
så gir ja' dej ett par finurlie känger"
3. "Tack vackert", sa' Anna, "dä va en skänka's,
som jäkel regäre mej inte va mas
Men lell vill ja' grōnne nô lite på saka
te dess att vi råkes på messommersvaka"
4. "Må göre", sa Jon, "men vor tosst bar som murn,
för om han får vet'etn den skrädderfilurn,
så syr han int' färdi te messommersvaka
di böxaan ja' tinga - begriper du saka?"
5. "A ja, vâsch", sa Anna, "den saka är klar,
att int kan du dans' mä di böxaan du har,
för håla på knäna ä nästa för store" -
Dä har du allt rätt i", sa Jon, "å ja' tror'e"
6. Så sa di farväll å så skeldes di ve,
men va'ke dä attan, dä bar nu så te,
att Skräddere-Pär låg brevé ner i laa
å lydd' på vart äveli ol som han sa'a
7. A skräddern han tänkte: "Din skomakersat,
näck ska du få byxaan, som lôva ja' ha't
Å tvärt geck han hemmät å sydd må all krafhta,
så Jon han ble böxgrann på messommeraffta
8. I sockna va Jon allt den lickerst som fanns
te kunne dra te mä en Jöshäringsdans
"Kom", sa han te Anna, "vi förrst gör e vänning,
sänn, om du vill ha mej, så gör e bekänning"

9. Å Jon han nu dansa å slängd' sine ben
i väre ett kast, så då vischa å ven;
men skraddern hadd' gjort tåckre konster må träen,
så böxaan sprack å jämt må lenninga på'en

10. Dä får ja' allt sij, å ja ljuger int gärn',
att dätte va recktitt gôr-agitt för khärn
För ser ni, när Jon kom må fôttra i backen
sack böxera ner på'en änna te klacken

11. Mannfolka på vaka di skratta då all',
så langt bål i väggaan å knutaan då gnall
Men den som va vârrst te å gaffle å gnälle,
då va ingen ann lell än Skraddere-Pälle

12. Å skomakerstackern hån stog där må skam
å vesst' int te vänne sej åta äll fram
Tee slut ga han skraddern en snabel i snoka
å kytt' över skyggåln å hemmôt han sloka

13. När Pär stått på hōvve i dike nôck läng',
så kom han te Anna å ba om en sväng
Men dä va besönnlitt, ho tvarrt gjord'e vänne
å geck hem te laggåln å la sej på ränne

14. Men Jon han satt snopen där hemm' ve sett bek
å tordes int ut sänn han feck tåcke pek
Han nappa si spannrem å slängd' sej i panna:
"Dä vōr allt iländitt, om skraddern tar Anna"

15. Men Anna kom ten om e veke å sa:
"En tåcken illiste krômmlur tar int ja'
Ja löver te int bry mej om'en nu länger,
å då ska du gi mej, som sagt ett par känger

16. Dōmm feck ho i rappe, å Jon så te fröss,
han ga'a därte' mett i syna en köss
Men om ni vill vet, håcken nu som ble snopen,
så sijer ja' er, dä va skraddere-kopen

/Text av F. A. Dahlgren. Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 11/